

Abstrakt

Daniela Foltinová: Neustále myslíme: Filozofická interpretácia myslenia u Thomasa Bernharda a Friedricha Nietzscheho

Táto práca podáva filozofickú interpretáciu problému myslenia tak, ako je možné ju získať na základe podrobných analýz románov Thomasa Bernharda *Chůze*, *Mýcení* a *Starí mistři* a analýz poznania, omylu a myslenia u Friedricha Nietzscheho v textoch *Lidské, příliš lidské: O prvních a posledních věcech* a *Radostná věda: My nebojácní*. Hlavnou otázkou práce je: „Čo znamená myslieť?“ Interpretácie Bernharda sú vedené v troch líniách, štvrtá interpretácia je výlučne interpretáciou Nietzscheho. Práca načrtáva celkom štyri interpretácie myslenia, ktoré však obsahovo tvoria jednu celistvú interpretáciu. V prvej je myslenie charakterizované ako stav chaosu, ktorý sa odohráva v mysli pomätenca. Druhá interpretácia vedie ku koncepcii reflektívneho myslenia pozorovateľa. Obe interpretácie sú negatívnym výrazom myslenia ako nemyslenia. Tretia interpretácia myslenia, kde mysliteľ je rozprávačom príbehu, vypovedá o myslení ako o činnosti, ktorá v sebe nutne zahŕňa prvok procesuality, je nereflektovaná a nekonceptualizovaná. Preto sa tu myslenie odhaľuje na základe literárnej formy románov. Analýza myslenia u Nietzscheho podtrhuje vznesenú problematickosť konceptuálneho myslenia a zdôrazňuje hranicu poznania, čím výslovne poukazuje na potrebu prehodnotiť doterajší prístup k problému myslenia a ponúknuť alternatívu. V tom sa obaja autori zhodujú, čo prispieva k vytvoreniu nového pohľadu na problém myslenia a na to, čo to znamená myslieť.